

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 24 september 2003
het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Notitienummer 66.72.432/00/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, slager-spokslager, geboren te _____
op _____
wonende te _____
2. _____ inpakster, geboren te _____ op _____
, wonende te _____

Verdacht van : te

de eerste en de tweede :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 april 1999 tot en met 30 april 1999 :

het plaatsen van een garage in gelakte metaalplaat en een lessenaarsdak, voorzien van drie kantelpoorten en een deur aan de westgevel, van 7,5 meter op 5,4 meter ;

B. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 april 1999 tot en met 30 april 1999 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding

de sub A.1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben

met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding;

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: handelshuis, 1 a 80 ca

wijk en nummer van het kadaster:

hier bijgevoegde kadastrale legger d.d. 25/10/200 met artikelnummer

, zoals blijkt uit de

met roestand op 01/01/2002

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren op

en

geboren op

beiden wonende te

wie de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop d.d. 12/11/1998, ontvangen op 19/11/1998 zoals blijkt uit het stuk vanwege de Ontvanger d.d. 22/11/2002

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beide beklaagden in hun antwoorden en verdediging, bijgestaan door Mr.

loco Mr.

advocaat te

en in hun uitdrukkelijke vraag tot het verlenen van de gunst tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

1. De kwalificatie.

De tijdsbepaling in de omschrijving van de ten laste gelegde feiten dient te worden gepreciseerd als volgt:

- vervanging van de vermelding "datum van het bevel tot dagvaarding" door "05.03.2003".

2. Beoordeling van de feiten.

Volgens de verklaringen in het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting wordt het niet betwist dat 3 garageboxen werden opgetrokken in de loop van april 1999, terwijl hiervoor geen vergunning werd verleend. Een later aangevraagde bouwvergunning werd geweigerd.

Met betrekking tot de tenlastelegging B dient nog te worden opgemerkt dat gelet op art. 7 van het Decreet d.d. 04.06.2003 tot wijziging van het art. 146 van het DRO van 18.05.1999 (BS 22.08.2003), onderhavig instandhoudingsmisdrijf nog steeds strafbaar is vermits door de inbreuk (inplanting op 0,50m van de beek tot de garages) een erfdiensbaarheidsstrook van 5m langs het Kanaal van werd geschon-

den. Om die reden werd de bouwvergunning overigens geweigerd.

Gelet op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beide beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan de in de tenlasteleggingen A en B omschreven strafbare feiten.

3. De straffoemeting.

Bij toepassing van art. 65SW dient geoordeeld dat wegens de onderscheiden tenlasteleggingen A en B samen, slechts één straf dient te worden uitgesproken. Immers, zijn deze aan beklaagden ten laste gelegde feiten de uiting van eenzelfde strafbare gedraging.

Nu beklaagden een einde hebben gemaakt aan de wederrechtelijke inplanting, zoals vastgesteld op 10.04.2003, is slechts een principiële beteugeling vereist. De gunst der opschorting kan hen echter niet worden verleend gelet op de ernst van het wederrechtelijk handelen: een constructie optrekken zonder de minste vergunning. In acht genomen echter hun vlekkeloos strafverleden moet telkens een enkele minimale geldboete volstaan en kan beide beklaagden integraal de gunst van het gewoon uitstel worden verleend.

4. De herstellvordering.

Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt werd herstel in de oorspronkelijke staat zoals gevorderd uitgevoerd, derwijze dat de vordering van het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 19.09.2002 zonder voorwerp is geworden.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 66, 50;

Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1, 1°, 66 eerste, tweede en vijfde lid, 68; Decreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°, 147, 149, 204

Wet van 29 juni 1964, art. 8 §1, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994, art. 4;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, en door de wet van 18 februari 1997, art. 2;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000

Om deze redenen, de rechtbank, rechtdoende op tegenspraak

Nopens de strafvordering:

Verbetert de tijdsbepaling voor beide tenlasteleggingen zoals hiervoor vermeld onder 1. nl. - vervanging van de vermelding "datum van het bevel tot dagvaarding" door "05.03.2003".

Zegt dat er geen redenen voorhanden zijn tot het verlenen van de gunst tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beide beklaagden.

Veroordeelt elke beklaagde, telkens wegens de tenlasteleggingen A en B samen, tot een **geldboete van 26 euro**, vermeerderd met 40 opdecimen, **130 euro** bedragende.

Overwegende dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zullen misdragen, gelast gedurende een termijn van **3 JAAR , GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van iedere uitgesproken geldboete van **130 euro**;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf van 8 dagen**.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **TIEN EURO**, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk eenmaal deze bijdrage lastens beklaagde.

Legt ieder der veroordeelden bovendien een vergoeding op van **25 euro**.

Veroordeelt de beide beklaagden solidaire tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het Openbaar Ministerie in hun geheel begroot op de som van **163,64 euro** kosten ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde betichtingen

Nopens de herstellvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat de herstelmaatregel zoals geformuleerd op 19.09.2002 namens het College van Burgemeester en Schepenen zonder voorwerp is geworden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VIERENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.